

ОСОБЕНО МНЕНИЕ ПО ЧЛ.4 АЛ. И СТАНОВЕЩЕ

ПО ЧЛ. 4 АЛ. 3 ОТ КЗОО

по к. д. № 4 от 2000 година.

Намирам, че искането на 53 народни представители от XXXVIII Народно събрание за обявяване противоконституционността на чл.4 ал.1 от Кодекса за задължителното обществено осигуряване /КЗОО/ по отношение на работещите пенсионери.

Конституционното право на гражданите на осигуряване /чл.51 от Конституцията/ е едно от основните конституционни права на гражданите /глава втора от Конституцията/.

Както това правилно е обяснено в решението на съда, това право предполага позитивното задължение на държавата да създаде законов режим, посредством който да бъде обезпечено това право на гражданите. Режимът на общественото осигуряване, който обезпечава реализирането на това право се характеризира с принципа на обществената солидарност и затова задължителността за плащане на осигурителни вноски по принцип е в хармония с конституционната идея за същността на правото на обществено осигуряване и неговото обезпечаване от държавата.

Намирам обаче, че налагането на принципа на задължителността на плащане на осигурителните вноски от страна на законодателя не може да премине границата на обезпечаване на конституционното право на обществено осигуряване. Законодателната уредба трябва да бъде адекватна на защитеното от конституцията основно право .

В случая като включва в кръга на лицата, които са задължени да правят осигурителни вноски, както по ал.1, така и по ал.3 на КЗОО законодателят преминава допустимата граница на мерките за обезпечаване на правото по чл.51 от Конституцията.

Правото на работещите пенсионери на обществено осигуряване е вече обезпечено и задължаването им да правят допълнително вноски излиза въвн от рамките на принципа на взаимност и солидарност при осигуряването/който е част от конституционната идея на чл.51/.Този принцип на взаимност не може да се разпростре и по отношение на онези, чието право на осигуряване е осъществено. Иначе задължаването им да правят вноски от допустимото от гледна точка на Конституцията Разбира се ако правото на пенсионера на осигуряване по отношение на различните рискове е на определено ниво и той желае да повиши нивото на осигуреност, той би трябвало да има възможност да повиши това ниво и това той може да направи доброволно .

Димитър Гочев